# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce **R. G.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem Olomouc, Jeremenkova č. 40a, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 6. 2011, č. j. 22 A 166/2010 – 42,

**takto:**

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

## Odůvodnění:

Rozhodnutím ze dne 1. 6. 2010, č. j. KUOK 57609/2010, (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítl Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 10. 3. 2010, č. j. SmOl/AŘMV/70/2021/2009/Vy, Ku, kterým byly zamítnuty námitky žalobce proti záznamu bodů v registru řidičů jako neodůvodněné a záznam 12 bodů ke dni 7. 5. 2009 byl potvrzen.

Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce správní žalobou u Krajského soudu v Ostravě; ten rozsudkem ze dne 29. 6. 2011, č. j. 22 A 166/2010 - 42, napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Proti rozsudku krajského soudu brojil žalovaný (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností, v níž namítal kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“).

Nejvyšší správní soud se nejprve, před meritorním posouzením podané kasační stížnosti, zabýval tím, zda jsou splněny všechny podmínky, za nichž může řízení o kasační stížnosti proběhnout. Nejvyšší správní soud tak konstatuje, že stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), nicméně kasační stížnost nepodal včas (§

106 odst. 2 s. ř. s.), ačkoliv byl v rozsudku náležitě poučen o délce lhůty k jejímu podání i o počátku jejího běhu.

Pro posouzení včasnosti kasační stížnosti stěžovatele je relevantní právní úprava doručování obsažená v procesních předpisech. Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána *do dvou týdnů po doručení rozhodnutí*, přičemž *zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.* Dle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. *lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.* Dle odst. 2 tohoto ustanovení platí, že *lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.* Dle ustanovení § 42 odst. 1 s. ř. s. *soud doručuje písemnosti do datové schránky, a není-li možné písemnosti doručit tímto způsobem, doručuje je soud soudním doručovatelem, prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence nebo prostřednictvím veřejné datové sítě.* V souvislosti s doručováním do datové schránky soudní řád správní v poznámce pod čarou 8a) odkazuje na zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 300/2008 Sb."). Citovaný zákon zakotvuje pro orgány veřejné moci povinnost obligatorního doručování prostřednictvím datových schránek, je-li takový postup možný. Podle § 17 odst. 3 citovaného zákona dále platí, že *dokument, který byl dodán do datové schránky, je doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Nepřihlásí-li se do datové schránky osoba podle odstavce 3 ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty; to neplatí, vylučuje-li jiný právní předpis náhradní doručení* (odst. 4 téhož ustanovení).

Výkladem těchto ustanovení se již v minulosti zabýval Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 15. 7. 2010, č. j. 9 Afs 28/2010 – 79, publikovaném pod č. 2131/2010 Sb. NSS. Došel přitom k závěru, že *„[l]hůta stanovená soudním řádem správním, výzvou nebo rozhodnutím soudu je zachována, bylo-li podání učiněné vůči soudu prostřednictvím datové schránky nejpozději poslední den této lhůty dodáno ve formě datové zprávy do datové schránky soudu (§ 40 odst. 4 s. ř. s.). (...) Podle právního názoru Nejvyššího správního soudu tak není pro posouzení včasnosti podání účastníka řízení učiněného vůči soudu, je-li předmětná lhůta stanovena soudním řádem správním, rozhodný ani prvotní okamžik odeslání datové zprávy, ani okamžik, kdy se do datové schránky soudu přihlásí oprávněná či pověřená osoba, nýbrž okamžik jejího dodání soudu. Pro úplnost lze konstatovat, že ustanovení § 18 zákona č. 300/2008 Sb. mezi skupiny osob, které činí úkony vůči orgánům veřejné moci prostřednictvím datové schránky, zahrnuje pouze fyzické osoby, podnikající fyzické osoby a právnické osoby, tedy nikoliv jiné orgány veřejné moci vystupující v určitém vztahu v jiném postavení, nežli vrchnostenský úřad. Vzájemné doručování mezi orgány veřejné moci prostřednictvím datové schránky předpokládá § 17 zákona č. 300/2008 Sb. Je-li však orgán veřejné moci jedním z účastníků řízení, musí být v souladu se zásadou rovnosti účastníků soudního řízení v rovném postavení s ostatními účastníky (§ 36 odst. 1 s. ř. s.). Je tedy zcela nepřípustné, aby při posuzování zachování lhůty stanovené soudním řádem správním platila pro účastníky odlišná pravidla."*

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovateli byl napadený rozsudek krajského soudu doručován elektronicky, prostřednictvím datové schránky. Datová zpráva obsahující napadený rozsudek byla doručena do stěžovatelovy datové schránky dne 29. 7. 2011, v 14:33 hod. Stěžovatel podal kasační stížnost rovněž elektronicky, prostřednictvím datové schránky. Datová zpráva obsahující tuto kasační stížnost byla do datové schránky krajského soudu *doručena* dne 15. 8. 2011, v 13:23 hod; *dodána* byla téhož dne v 13:15 hod.

S ohledem na shora uvedené závěry lze konstatovat, že datová zpráva obsahující kasační stížnost stěžovatele – žalovaného (tj. orgánu veřejné moci v postavení účastníka řízení) byla *dodána* do datové schránky městského soudu dne 15. 8. 2011; tento den je tedy rozhodný pro posouzení včasnosti podání kasační stížnosti.

Jak již bylo výše uvedeno, podle § 106 odst. 2 s. ř. s. platí, že *kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí*. Byl-li v projednávané věci rozsudek městského soudu stěžovateli doručen v pátek 29. 7. 2011, byl posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti (v souladu s § 40 odst. 2 s. ř. s.) pátek 12. 8. 2011. Kasační stížnost stěžovatele však byla *dodána* do datové schránky krajského soudu až v pondělí 15. 8. 2011 v 13:15 hod., tj. po uplynutí zákonem stanovené dvoutýdenní lhůty, jejíž zmeškání nelze prominout (§ 106 odst. 2 s. ř. s. *in fine).*

Nejvyšší správní soud tedy z uvedených důvodů kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s., jako opožděně podanou.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. října 2011

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu